CORREU ELECTRÒNIC
cultura@ddg.cat

Un premi Bertrana en femení

▶ Els guardons literaris de Girona estrenaran aquest setembre l'Aurora Bertrana, amb una dotació de 6.000 euros, per reconèixer traduccions al català d'obres literàries ja publicades

ALBA CARMONA. GIRONA

■ La Fundació Prudenci Bertrana sumarà aquest any un nou premi, l'Aurora Bertrana de traducció, amb l'objectiu d'omplir dos «buits»: la feminització, amb el primer guardó que honora una escriptora, i el reconeixement a la tasca dels traductors literaris. Ho deia així la presidenta de la fundació, Mariàngela Vilallonga, que va subratllar que era «just i necessari» l'homenatge a Aurora Bertrana, tant «per la qualitat de la seva obra» com pel seu paper en l'impuls dels Premis Literaris de Girona.

I és que Aurora Bertrana (Girona, 1892 - Berga, 1974) va ser una de les persones que l'any 1968 va donar suport al premi Prudenci Bertrana, origen del que esdevindrien els Premis Literaris de Girona, al costat de Josep Pla, Santiago Sobrequés, Francesc Moll o Salvador Espriu. Va formar part del primer jurat i del d'anys successius, com a presidenta, fins l'any 1972.

Aquest nou guardó per «homenatjar una escriptora potent i avançada al seu temps» coincidirà, a més, amb el 130è aniversari del seu naixement.

El primer premi Aurora Bertrana a la traducció literària d'una obra ja publicada es farà públic el 20 de setembre, en l'habitual acte de proclamació dels premis literaris a l'Auditori de Girona. Hi optaran totes les obres literàries de nova traducció editades en l'any anterior, de tots els gèneres i que, en el cas del 2021, són «gairebé 800», segons va detallar Vilallonga.

Foto de família de la presentació del primer premi Aurora Bertrana, ahir a Girona. XAVIER PI (ACN)

La presidenta de la Fundació Prudenci Bertrana va reivindicar la llarga història de la traducció en català, que es remunta al segle XV. «Catalunya és terra de traductors perquè som oberts al món», va dir, assegurant que el reconeixement a la traducció era «un dels buits» que tenien els premis, juntament amb el d'honorar les dones, «tot i que encara hi ha més buits» per resoldre.

El jurat de l'Aurora Bertrana de traducció estarà format per Àngels Gregori, Lluïsa Julià, Lluís Muntada, Francesc Parcerisas i Antoni Pladevall i la dotació serà de 6.000 euros, la mateixa que ja tenien el premi Carles Rahola d'assaig i el Ramon Muntaner de literatura juvenil i, a partir d'aquesta edició, el Miquel de Palol de Poesia, fins ara reconegut amb 2.400 euros, i que augmenta perquè «creiem que la poesia també és fonamental per a la llengua catalana». El Prudenci Bertrana de Novel·la manté la dotació de 30.000 euros.

> La dotació del Miquel de Palol de Poesia creix i s'equiparà a la del Carles Rahola d'assaig, el Ramon Muntaner de literatura juvenil i el guardó per traductors

Com passa des del 2020, els guanyadors del 55è premi Prudenci Bertrana, el 43è Carles Rahola, el 37è Ramon Muntaner i el 45è Miquel de Palol es faran públics a finals de juny, perquè les obres premiades arribin a les llibreries l'endemà de l'entrega dels premis. Els altres tres guardons, l'Aurora Bertrana, el 28è Cerverí a la millor lletra de cançó i el 22è Lletra per a projectes digitals de literatura catalana no es coneixeran fins el moment del lliurament.

Acord amb la UdG

En aquesta edició dels guardons, s'incorporen com a patrocinadors la Fundació Valvi i la Diputació de Barcelona, cosa que, a parer de Vilallonga, «aferma la voluntat de veure els Premis Literaris de Girona com uns premis «de tota l'àrea lingüística».

Mariàngela Vilallonga va anunciar, a més, la signatura d'un acord entre la Fundació Bertrana i la Universitat de Girona (UdG) per estudiar la geografia literària de Carles Rahola i Miquel de Palol per a incorporar-los a la xarxa Espais Escrits.

Carla Simón porta fins a la Berlinale un tribut a la vida al camp, «Alcarràs»

▶ El segon film de la cineasta competeix a la secció oficial amb un repartiment format per actors no professionals

ACN/DdG. BERLÍN

■ El segon llargmetratge de la realitzadora Carla Simón, *Alcarràs*, es va projectar ahir en la secció oficial de la Berlinale. La cineasta es gradua així al certamen esperonada per l'èxit amb què el festival va rebre la seva òpera prima, *Estiu 1993*, rodada a la Garrotxa. La pel·lícula torna a endinsar-se en la pèrdua, en aquest cas, d'un model de vida familiar basat en l'agricultura. El preu de la fruita, l'especulació i les energies renovables fan de motor d'un film que interpreten actors no professionals.

El film narra la història de l'última collita de fruita d'una família a una finca d'Alcarràs abans que s'hi instal·lin plaques solars. Com el seu primer llarg, la història parteix d'una experiència personal, la mort del seu avi. «La marxa del meu padrí, que sempre havia treballat al camp, em va fer posar en valor el seu llegat i vaig preguntar-me si realment aquells arbres hi serien per sempre. I la resposta, segurament, és que no», reflexiona la cineasta, que és la segona representant del cinema català en la secció oficial de la Berlinale, juntament amb el gironí Isaki Lacuesta, que dilluns va presentar-hi *Un año, una noche*.

REUTERS

Carla Simón, ahir a Berlín.

Dos films i un curt a competició

La consellera de Cultura, Natàlia Garriga, va viatjar ahir a Berlín per donar el seu suport als cineastes catalans presents en la Berlinale, amb dues pel·lícules i el curt *Agrilogistics* de Gerard Ortín a competició en un «any excepcional» per a les produccions catalanes, segons va subratllar.

Adeu al ninotaire, periodista i fotògraf Jordi Soler, el pare de Sísif

▶ El dibuixant d'«El Punt», «Presència», «La Coma» i «La República» va morir als 83 anys dilluns passat

ACN/DdG. GIRONA

■ El periodista, ninotaire i fotògraf Jordi Soler, pare del surrealista personatge Sísif, va morir als 83 anys d'edat. Nascut el 16 d'abril del 1938 a les Fonts de Terrassa i resident a Girona, el també conegut sota el pseudònim d'Hèlios va treballar com a fotogravador i publicista, fotògraf, entrevistador i articulista d'opinió, autor de mots encreuats, va ser il·lustrador i dibuixant, primer a *El Punt* i després *El Punt Avui, Presència, La Coma i La República*. Tot i estar parcialment jubilat des de l'any 2008, «no va deixar de dibuixar el seu estimat Sísif fins al darrer dia», va informar *El Punt Avui*.

DDG

Jordi Soler.

La mort de Soler, tot un «home-orquestra» segons el Col·legi de Periodistes, va despertar ahir multitud de reaccions en el sector cultural i periodístic de les comarques gironines.